

UN PROCÉS DIFÍCIL pàg 3
Buscar feina: una tasca que pot causar angoixa i sensació de fracàs

SANTA COLOMA pàg 10
El veterà activista colomenc Josep Pitarque rep el premi Boada al Ciutadà

línianord

14 anys

L'únic setmanari del Barcelonès Nord 2/11/2023 · Núm. 486 · linianord.cat

Les plantacions de marihuana a Sant Adrià no s'aturen

Els Mossos troben 900 plantes en una nau després que el mes passat en localitzessin més de 3.000 en una altra pàg 10

Foto: Ajuntament de Barcelona

Episodi històric

La línia de tren Mataró-Barcelona fa 175 anys pàg 11

BADALONA pàg 7
Sorpresa per la decisió municipal d'eliminar la Fira del Gorg

BADALONA pàg 6
L'any que ve no hi haurà Zona de Baixes Emissions

A FONTS pàgs 8 i 9
Una política sense dictadures estètiques?

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Demana cita prèvia al telèfon 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves
reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

**BADAGRES
COMPROMÈS**

Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

*Finançament subjecte a l'aprovació
de l'entitat financera corresponent

 badagres

www.badagres.com

“Et fan sentir que no ets vàlid”

» Línia Nord reuneix diferents testimonis que relaten com han viscut el procés de buscar feina
 » Cada any 170.000 persones cauen en la depressió per estar a l'atur o tenir feines precàries

Albert Alexandre
BARCELONÈS NORD

L'atur a l'àrea metropolitana de Barcelona se situa lleugerament per sota dels 9 punts percentuals. La xifra queda lluny de la registrada el 2012, l'any àlgid de la crisi econòmica, quan l'atur es va enfilars fins al 17%, i també es desmarca de l'atur al qual es va arribar amb la pandèmia, el 12%. Actualment, hi ha unes 140.000 persones que no tenen feina a la metròpoli. Malgrat això, darrere de les dades hi ha les històries de milers de ciutadans.

Com és la vida quan no es té feina? Segons xifres del Ministeri de Treball espanyol, cada any 170.000 persones cauen en la depressió per estar a l'atur o tenir feines precàries.

Les persones sense feina registrades a l'atur a la metròpoli són unes 140.000. Foto: Andrea Zamorano/ACN

LA FEINA DE BUSCAR FEINA

Al principi, quan l'Aleix va començar a cobrar l'atur, es va sentir alleugerit. “La meua darrera experiència laboral no havia estat gaire positiva, i la perspectiva d'estar un any amb els ingressos assegurats em va donar tranquil·litat”, afirma aquest jove que es dedica a la comunicació. Malgrat això, amb el pas dels mesos, aquella situació se li va començar a fer feixuga. “Cada dia era el mateix: em llevava, encenia l'ordinador i em passava hores buscant ofertes de feina”, explica.

La Raquel relata una situació similar. Ella és mestra de Primària i no té plaça de funcionària. Per això, les escoles privades o concertades que la contracten la fan fora quan s'acaba el curs. “A finals de juny em foten al carrer i a l'estiu he de buscar feina en casals per poder continuar pa-

gant el lloguer”, diu. “Sempre visc de forma precària perquè no sé si l'any vinent comptaré amb un sou”, afegeix.

La Núria també considera que els moments en què ha hagut de buscar feina són complicats. Ella va estudiar comunicació i indústries culturals i va fer un màster en comunicació corporativa, i assenjala que és quan busca feina que es qüestiona “de què ha servit” tot el que va estudiar. “Hi ha empreses que et poden tenir eternament esperant una resposta”, afirma per afegir que, en cas contrari, les companyies fan passar una “proves que desgasten i que requereixen temps”. És la mateixa experiència que relata la Raquel quan assenjala que buscar feina és una “muntanya russa”.

“Quan alguna escola s'interessa per mi m'emociono, però soc cautelosa perquè no em vull decebre si finalment no m'agafen”, afirma.

“ANGOIXA I FRACÀS”

Tota aquesta situació acaba minvant l'autoestima. Així ho considera el Francesc, que ara fa dos mesos que no té feina. Ell és fisioterapeuta, però en els darrers temps ha treballat en escoles d'educació especial. “El problema principal és un mateix, perquè quan no tens feina ja parteixes d'una posició de vulnerabilitat”, afirma. “Et veus en la situació d'anar a vendre't perquè et confirmen la teua autoestima o te la rebaixin més”, afegeix. Segons relata, encara que tothom diu que no has de prendre't les entrevistes de fei-

na com una cosa personal, “és molt difícil desvincular el que et diuen del que sents”. “Pots tenir clar que estàs molt preparat per a aquella feina, però si et diuen que no, et fan sentir que no ets vàlid”, diu.

Per a la Núria, fins i tot hi ha dies que, si no se sent “emocionalment forta”, no tenir feina es tradueix en un “sentiment d'angoixa i fracàs”.

TREBALLADORS I ATURATS

Encara hi ha una darrera qüestió que impacta anímicament en les persones que busquen feina. Es tracta de la relació amb les seves amistats que sí que en tenen. Per a l'Aleix, el més difícil és veure com moltes de les converses giren al voltant de la feina. “Vas a prendre alguna cosa després de passar una jornada

buscant feina i et trobes parlant del que tu vols i no tens”, afirma. “Veure que totes les teves amistats estan treballant i tu no es fa dur”, assenjala el Francesc, que afegeix que “hi ha molta pressió social” per ser productius. “Ens han educat per creure que treballar és el correcte i el que et fa ser feliç al món, però en realitat podem ser productius de moltes maneres”, considera.

Finalment, per a la Raquel, haver de buscar feina cada any també té una altra derivada. “Els meus amics que tenen estabilitat any rere any van prosperant i cobren més, i jo em sento estancada”, afirma per sentenciar que moltes vegades les seves amistats “volen fer plans més xulos” i ella no s'hi pot apuntar perquè no té diners.

Rep l'actualitat i les notícies d'última hora de [líniainord](#)

Estrenem canal de WhatsApp

Segueix-nos!

Aire fresc

El futur passa per la biennial Manifesta 15

per Estanis Alcover i Martí

Foto: Alex Recolons/ACN

L'any 2024, la biennial "nòmada" Manifesta 15 arribarà a Barcelona i la seva àrea metropolitana. Manifesta 15 abastarà, doncs, un territori molt extens, i es triangularà en uns quants vèrtexs: un node prop del riu Besòs, que irradia cap a les ciutats de Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs i Mataró; un segon, al delta del Llobregat, entre el Prat, Cornellà i l'Hospitalet del Llobregat; i un tercer a la serra de Collserola. Són zones on s'estan duent a terme grans transformacions urbanes que definiran la forma de vida de les generacions futures; aglutinen reptes urgents i incorporen debats contemporanis sobre el futur de les ciutats.

Els preparatius ja estan en marxa. L'antiga seu de l'editorial Gustavo Gili, al centre de la ciutat comtal, s'erigirà en veritable *Ajuntament* (organisme social i individual) i farà d'enllaç dels tres nodes, connectant en temps real les activitats de la zona per a la promoció de la *Carta Magna ecosocial*. L'edifici és ja un laboratori on s'exposen i s'exposaran els "treballs i jornades" dels participants en la biennial i on cada visitant podrà tenir un paper actiu al voltant dels tres temes que articulen els líders del territori: com imaginar un fu-

tur, quines eines tenim i com gestionar els conflictes dins el municipi.

Segons la directora del Manifesta 15, Hedwig Fijen, es treballa amb la curació col·lectiva de Manifesta 1 i perfils interdisciplinaris de Manifesta 12, fent que els ciutadans entenguin quins temes clau volen abordar les ciutats on treballen. La sinergia de professionals locals i interns s'entén com a bàsica, d'aquí que l'organització seleccioni els participants a partir d'aquells investigadors que s'han distingit en l'àmbit interdisciplinari entre art i ciència i han tractat temes ecològics i socials d'abast global.

Pel que he pogut saber, Manifesta 15 pretén impulsar una nova idea institucional, creant un marc que incorpori tant la ciutat de Barcelona com les deu ciutats de la seva àrea metropolitana, abordant temes ecosocials actuals i presentant solucions. La intenció és impulsar nous models de treball col·lectiu per a projectes compartits en els àmbits de l'urbanisme, l'educació, la mediació i les intervencions artístiques entre comunitats dels afores de Barcelona i més enllà. Francament, uns objectius tan ambiciosos com necessàries seran les seves conclusions.

Segons el seu web, Manifesta 15 funcionarà en espais en desús de la regió metropolitana que són re-

presentatius de l'enfocament temàtic i conceptual de l'edició. El focus d'atenció serà la pol·linització encreuada entre les comunitats dels municipis de l'àrea metropolitana i la província de Barcelona mitjançant intervencions artístiques i projectes comunitaris. Algunes de les accions que es treballaran van encaminades a implementar processos de col·laboració a tota l'escena cultural (incloent-hi públics rurals i urbans en projectes descentralitzats), crear més transparència en el paisatge cultural, focalitzar més en temes mediambientals i enfortir els projectes comunitaris.

Durant la biennial, els projectes als diferents municipis seran part del programa principal. Aquests programes i projectes diferiran per municipi i s'anunciaran l'abril del 2024.

Fora bo conèixer què estan preparant l'alcalde de Badalona, Xavier García Albiol, i el seu consistori per a aquesta activitat. Conviden les entitats i professionals badalonins a fer aportacions? En què contribuirà Badalona –un dels grans municipis que hi dona suport– a Manifesta 15 des del punt de vista arquitectònic, urbanístic i social? Què pretén Badalona per al futur del territori, propi i metropolità?

Esperem amb interès les explicacions que ens donarà l'alcalde, sense gaire demora.

Les millors perles

Els diners i els esforços s'han d'invertir en les coses importants, com ara en l'elaboració de 1.500 pastissos amb la bandera d'Espanya (i de dubtosa qualitat) per celebrar la jura de la Constitució de la princesa Elionor. Per això Madrid va tan bé.

Els videojocs poden ser perillosos. I si no, que els ho preguntin als dos policies que han acabat ferits a Xirivella (València) per intervenir en una baralla iniciada per un fitxatge de la Liga Fantasy, un joc de futbol.

Després de diversos intents perquè els fills de 40 i 42 anys marxessin de casa, una mare italiana va decidir recórrer a la justícia. Ara, un jutge els ha obligat a volar del niu perquè no ajudaven econòmicament la mare ni feien tasques de la llar.

Una usuària de TikTok, @briellebelly123, ha treballat per primera vegada en la seva vida. I no li ha agradat. La noia ha publicat un vídeo plorant pel seu horari (de 9 a 17h) i preguntant-se com pot ser que la gent visqui així.

Ballon d'Or

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Aj. de Badalona

Aquest dimarts va ser l'últim dia de la Fira del Gorg. Així ho ha decidit l'Ajuntament de Badalona al·legant "queixes veïnals", i ara, diu, estudiarà si la canvia d'ubicació. Tant els marxants com l'AV del Gorg defensen que era tot un èxit.

pàgina 7

Josep Pitarque

L'activista colomenc Josep Pitarque va rebre dijous passat el guardó Ciutadà de Santa Coloma als Premis Alcalde Boada. Pitarque ha destinat, i destina, bona part de la seva vida a les lluites socials i ha contribuït a documentar-les.

pàgina 10

Entesa parc litoral

La campanya de micromecenatge de l'Entesa per un gran parc litoral al Besòs ja ha assolit l'objectiu mínim de 7.500 euros. Ara vol arribar a l'òptim, 15.000 euros, per finançar el contingut per aturar el pla de les Tres Xemeneies.

pàgina 10

El + llegit

línianord.cat

- 1 **Desmantellen un grup criminal italià de narcotràfic que operava a Badalona**
- 2 **Un home n'apunyala un altre mentre esperen per declarar als Jutjats de Santa Coloma**
- 3 **Desmantellen una plantació de marihuana a Sant Adrià de Besòs amb més de 900 plantes**
- 4 **Pensions públiques per a tothom**
- 5 **VÍDEO | Badalona munta l'arbre gegant que, segons Albiol, estrenarà Nadal a Catalunya**

La biblioteca tancada

per Mari Carmen Lozano

Foto: Jordi Pujolar/ACN

La biblioteca: empara del coneixement, finestra oberta a la llibertat i a la cultura. Una biblioteca pública és un lloc on es fomenta el saber, on es presten llibres. És un lloc on el coneixement està a l'abast de totes les persones, és un lloc on els joves poden anar a estudiar; els jubilats, a llegir la premsa; els nens, els contes, i qualsevol persona pot accedir a internet i llogar vídeos o pel·lícules.

Les biblioteques públiques, juntament amb els parcs, les associacions de veïns, els poliesportius, els centres cívics... formen la infraestructura social que facilita que la ciutadania es relacioni amb altres persones, que es creïn vincles ciutadans i que es creï comunitat. L'espai públic propicia la socialització i els vin-

cles entre les persones, la participació en activitats compartides i la integració social.

És per això que cal afavorir i revitalitzar el paper de les biblioteques com a llocs per a la trobada, per a l'educació, la connectivitat, el compromís cívic i la construcció de la ciutat. Vivim moments de canvis en què necessitem posar en relleu el paper simbòlic que desenvolupen els ens socials a la nostra societat.

Si els espais físics i el temps en comú estan en decadència, no podem deixar que els espais

públics es tanquin o es deteriorin, quedant en l'oblit, perquè la seva funció és ajudar a salvar les divisions socials, conservant el sentit d'identitat col·lectiva i de projecte en comú.

Els ens locals públics ens ajuden a fer ciutats més justes i solidàries, amb ciutadans més formats i informats. A desenvolupar ciutats més justes, equitatives, apoderades i democràtiques. Mentre hi hagi una biblioteca amb les portes obertes, sempre hi haurà esperança per construir un món, una societat, una ciutat millor.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#PSOEiPuigdemont

#ValtonycTornaACasa

#DerrotaAlClàssic

@agenciaacn: El PSOE preveu un acord en breu i registrar una proposició de llei conjunta sobre amnistia amb els socis. Es convocarà ple d'investidura els pròxims dies.

@valtonyc: Tornar sempre és la millor part de l'aventura. Gràcies per haver-me acompanyat durant aquests 6 anys d'exili, president @KRLS.

@IreneMassana: Si ets culer de socarel, has d'identificar-te amb les llàgrimes de Gavi després de perdre [1-2] un Clàssic a casa.

Badalona ha tornat a superar Terrassa en nombre d'habitants, arribant a una xifra superior als 226.000. Recupera, per tant, la tercera posició de municipis catalans més poblats, per darrere de Barcelona i l'Hospitalet.

La ciutat no tindrà Zona de Baixes Emissions l'any que ve

MOBILITAT ▶ L'Ajuntament de Badalona va aprovar en el ple de dimarts 31 d'octubre la suspensió de l'ordenança municipal sobre la Zona de Baixes Emissions (ZBE) que havia d'entrar en vigor l'any 2024. L'alcalde, el popular Xavier García Albiol, explicava el dijous 26 d'octubre en roda de premsa que la idea inicial era aprovar una moratòria de la norma de tres anys, però que han comprovat que no disposa de diversos informes obligatoris i han decidit suspendre-la. L'Ajuntament calcula que la mesura afectava 41.281 automòbils de la ciutat. Concretament, a partir del pròxim 1 de gener, 16.160 cotxes de la ciutat sense etiqueta haurien tingut prohibida la circulació, i 25.121 més, els d'etiqueta B, no haurien pogut circular durant els episodis de gran contaminació.

Segons l'alcalde badaloní, la normativa no disposa de les memòries econòmiques, que indiquen com afecta l'aplicació de la mesura a veïns, autònoms i empreses, ni tampoc de les memòries

ZBE a l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Foto: Seidor Opentrends/ACN

social i mediambiental, "que és on s'ha d'establir l'extensió de la ZBE i les possibles exempcions per motius laborals o per la renda".

Ara, Albiol ha indicat que el consistori ha encarregat a l'Àrea Metropolitana de Barcelona que es redacti una nova proposta perquè l'ordenança "estigui ben feta i no pugui ser impugnada als tribunals" i que es pugui aplicar gradualment. A parer seu, amb l'actual les multes "serien nul·les

de ple dret" i es podria passar com a Barcelona, "on el TSJC va anul·lar l'ordenança impulsada per Colau".

LES MULTES, A PARTIR DEL 2027

Albiol ha demanat a l'AMB que es suspengui l'aplicació del règim sancionador fins al 2027. Això comportaria que fins aquell any els badalonins rebrien notificacions als domicilis, però no multes econòmiques.

El curt 'Lava', premi a millor pel·lícula del Festival Filmets

CINEMA ▶ El curt espanyol *Lava* guanyava aquest dissabte el premi a millor pel·lícula del festival Filmets de Badalona, que enguany ha arribat a la 49a edició.

Escrita i dirigida per Carmen Jiménez i de 18 minuts de durada, explica la història de la Berta després de la separació dels seus pares quan se'n va amb la seva mare i la seva germana a passar uns dies d'estiu a la casa de camp de l'àvia. Durant l'hora de la migdiada, mentre els adults dormen, el seu cosí Jorge s'ofereix per ensenyar-li a muntar en bicicleta, la qual cosa acaba en una relació d'a-

busos sexuals. L'obra s'ha emportat la Venus de Badalona i 5.000 euros de premi en el marc de la gala de cloenda del festival, la Nit de les Venus, al Teatre Zorrilla de Badalona. El jurat també ha reconegut, entre d'altres, *De nit*, d'Ona Jané, amb el Premi productor emergent-PAC; Pablo Polledri per *Loop* amb el Premi a millor pel·lícula d'animació; *Adjustment*, de Mehrdad Hasani, el Premi a la millor direcció; Zoel Aeschbacher pel millor guió per *Fairplay* i Queralt Salichs per la millor producció de Badalona amb *One More Day*.

Fotograma del curt 'Lava'. Foto: Filmets

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

Els marxants i l'AV del Gorg no entenen la fi de la Fira del Gorg

COMERÇ ▶ Els marxants de Badalona ja no tornaran a la Rambla del Gorg. Aquest dimarts 31 d'octubre va ser l'últim dia de la batejada com a 'Fira del Gorg'.

La iniciativa, que va començar a l'abril de l'any passat, va néixer a petició dels marxants i s'instal·lava a la rambla del Gorg cada dimarts al matí. Els mesos de maig, juny i juliol, a més, la fira allargava el seu horari fins a les 21 hores, promovent activitats populars com ara sortejos i berenars per atraure més públic.

Aquesta prova pilot va tornar el setembre de 2022 i es va allargar fins al 2023, ja que tant marxants, compradors i l'anterior govern local van considerar que havia estat tot un èxit. A més, va destacar l'Ajuntament, la fira contribuïa a dinamitzar el comerç en aquesta zona que fa uns anys que està en creixement. Per aquest motiu, ha estat sobtada la decisió de l'actual govern del Partit Popular de treure aquest mercat ambulants, l'únic a la ciutat que es trobava en una zona per sota de l'autopista que divideix Badalona.

"QUEIXES VEÏNALS"

La regidora de comerç, Rosa Bertran, assegurava el dijous 26

Imatge de la Fira del Gorg. Foto: Línia Nord

d'octubre al programa de ràdio Badalona Matí que el consistori havia d'estudiar la continuïtat d'aquesta fira, ja que havien rebut "queixes" dels veïns. El dilluns 30, els marxants ja confirmaven la fi de la Fira del Gorg.

MARXANTS I AV HO LAMENTEN

La versió del govern local la contradueixen els marxants i l'Associació de Veïns del Gorg Mar, que han emès comunicats sobre aquesta decisió. "Ens sap molt de greu haver de deixar la Rambla del Gorg per una qüestió tècnica i que ens ha agafat per sorpresa. Hem treballat molt perquè fos un espai agradable", expliquen des de l'As-

sociació de Marxants de Badalona. D'altra banda, l'Associació de Veïns del Gorg Mar lamenta "profundament" aquesta pèrdua. "La Fira estava en un entorn adient, ampli i fàcilment accessible. Ha esdevingut una iniciativa exitosa i amb una afluència de públic més que notable. No entenem què ha motivat, en el fons, el seu trasllat", afirma l'entitat veïnal.

Els marxants no descarten la reubicació de la Fira i, de moment, confirmen que tornaran amb el mateix format el pròxim 14 de novembre a la plaça President Taradellas, en el marc dels actes de Nadal, amb l'esperança que el govern local trobi una solució.

Albiol veu l'arbre de Nadal clau per ser "la ciutat referent"

NADAL ▶ L'arbre de Nadal gegant de Badalona –tindrà 40 metres i serà el més alt de l'Estat– es començava a muntar aquest dilluns a la plaça President Taradellas, a davant del pavelló olímpic. Un tràiler hi traslladava les primeres peces i els operaris les descarregaven amb l'ajuda d'una grua de gran tonatge. La previsió és que els treballs s'allarguin entre una setmana i deu dies, en funció de la pluja, i l'encesa oficial està prevista per al 18 de novembre. L'alcalde, Xavier García Albiol, assegura que serà llavors quan "comenci Nadal a Catalunya".

1,7 MILIONS D'EUROS

"Estic content perquè Badalona es converteix en la ciutat referent de Nadal al país", va dir Albiol en referència al projecte de l'arbre

gegant en una visita al muntatge de l'estructura. Amb 82.000 llums píxel, l'arbre oferirà un espectacle d'il·luminació i música, i serà transitable tant per fora com per dins. L'alcalde va destacar la desena de camions que transportaran el material necessari: "Ni els Rolling Stones porten tants tràilers", va bromejar. Les activitats de Nadal al municipi tenen un pressupost global d'1,7 milions d'euros.

CRITQUES DE L'OPOSICIÓ

L'oposició ha criticat la iniciativa nadalenca d'Albiol. El socialista Fernando Carrera ha afirmat que "no és el moment de gastar-se 250.000 euros en un arbre". Carrera defensa la promoció nadalenca de la ciutat, però "no amb els 700.000 euros extra" d'enguany.

Imatge de l'inici del muntatge de l'arbre. Foto: Jordi Pujolar / ACN

**TANATORI DE
BADALONA**

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45

C/ Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PARKING GRATUIT
per a visitants a l'oficina del centre

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

És del dia 19 d'abril de l'any 1978. A la foto, en blanc i negre, s'hi veu un grup d'homes en una escalinata. Bé, també hi ha tres dones. Gairebé tots porten americana i corbata, i van ben afaitats. Els retratats pel fotògraf i periodista Emilio Pérez de Rozas són els regidors de Barcelona en el primer ple d'investidura després de la dictadura. Narcís Serra, el nou alcalde, surt a la primera fila, i encara que amb barba, vesteix exactament com la resta.

L'estètica dels polítics que apareixen a la fotografia és la norma a tots els consistoris democràtics de l'època: homes afaitats, amb *trajo*, camisa... No obstant això, a les instantànies que es fan als municipis de la metròpoli d'aleshores es veuen alguns regidors sense corbata i amb la camisa arremangada. Són polítics obrers que, per fi, poden participar en la vida pública lluny de la clandestinitat. Amb els anys, però, molts d'ells acabaran sucumbint als dictats de l'americana.

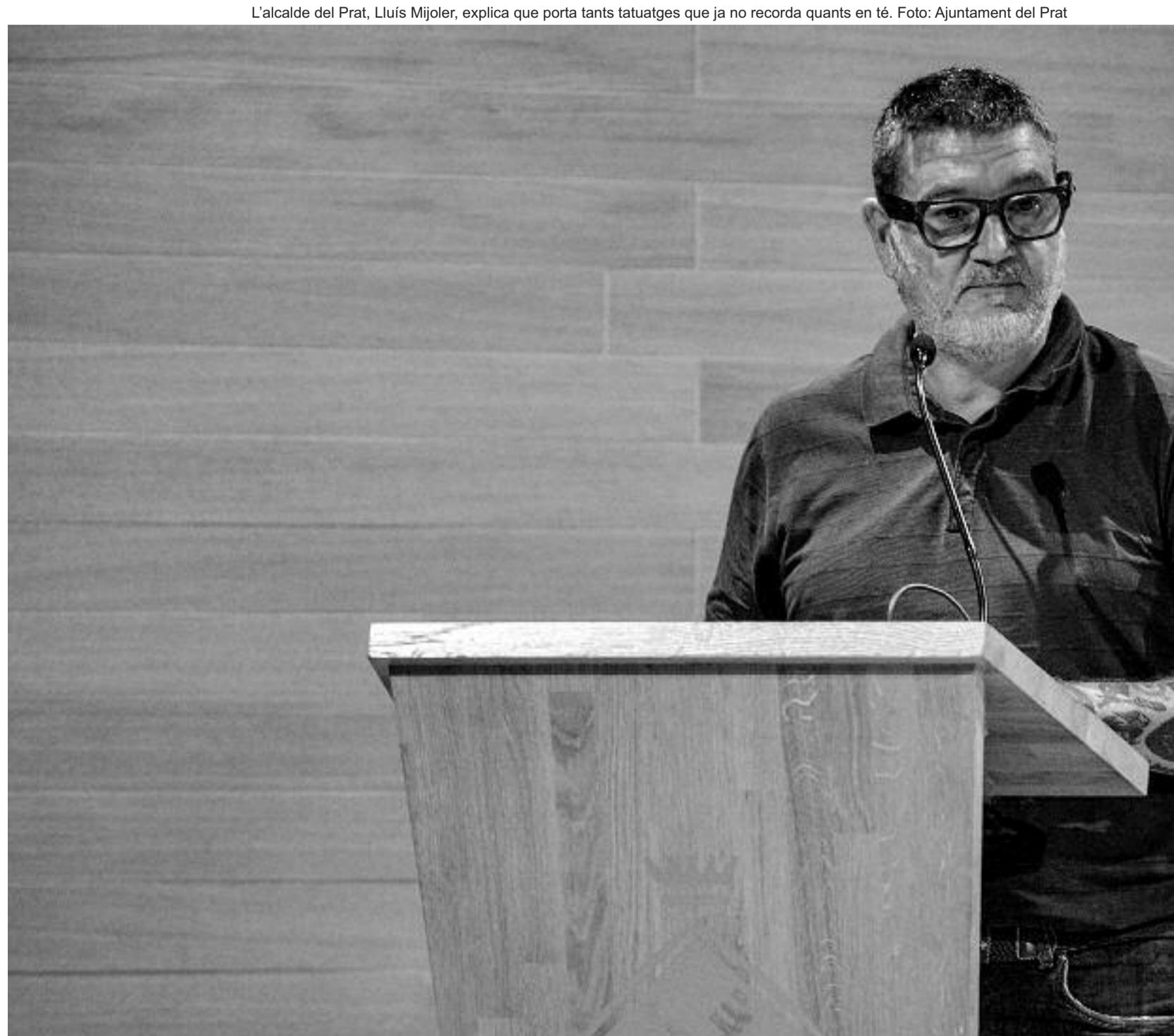
Totes aquestes imatges tenen gairebé mig segle. Avui, a la política les modes han canviat. Com ha evolucionat la manera com vesteixen els representants sortits de les urnes? Són més transgressors? Continuen sota la dictadura del *trajo* i la corbata?

L'ESTÈTICA DEL PODER

Quan pensem en algú poderós normalment ens l'imaginem amb americana i corbata. "Tant en homes com en dones, és una vestimenta associada al poder, als homes de negocis o a la banca", afirma l'experta i assessora d'imatge en política Marta Portnou. "Mentalment això es relaciona amb la dreta, perquè durant molt temps havia ocupat el poder i els càrrecs on hi havia un codi formal de vestimenta", afegeix. De fet, la moda de la jaqueta i la corbata tal com la coneixem es consolida a casa nostra a finals del segle XIX i principis del XX, impulsada per la burgesia. Anteriorment, en altres indrets com França o la Gran Bretanya aquesta nova classe social havia apostat per peces de roba més austeres que es contraposaven amb l'estil recarregat de les velles elits aristocràtiques en declivi.

En aquest sentit, quan part de la població que normalment no accedia a la política, com les classes obreres, va anar conquistant espais de representativitat, ho va fer vestint amb la roba que identificava amb el poder. "No és que adoptessin aquesta vestimenta, sinó que quan van començar a ocupar càrrecs sabien que havien de passar per certs convencionalismes", explica Portnou.

Amb algunes excepcions durant la segona meitat del segle XX –com quan els parlamentaris del Partit Verd alemany van irrompre al Bundestag amb *bambes* el 1985–, a principis del nou mil·lenni els canvis que s'havien produït en la vestimenta dels po-

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, explica que porta tants tatuatges que ja no recorda quants en té. Foto: Ajuntament del Prat

Adeu a la dictadura del 'trajo' i la corbata?

Fa mig segle, els plens municipals estaven plens d'homes amb americana i corbata. Actualment, les coses han canviat, i cada vegada és més freqüent veure representants públics que no s'adscriuen a aquests canons estètics. Malgrat tot, a la política encara hi ha un cert clima d'encotillament pel que fa a la vestimenta.

lítics eren pocs. Només cal recordar que el parlament britànic no va revocar fins al 2017 la norma de dur corbata.

ITOT VA CANVIAR

Després de la crisi econòmica del 2008, la confiança de la ciutadania en els polítics a l'estat espanyol va arribar als seus mínims històrics entre el 2012 i el 2013, segons el CIS. La població considerava que els seus dirigents estaven a una distància sideral. Va ser a par-

tir d'aquell moment que la política es va omplir d'una nova formada de dirigents, molts vinguts del 15M, que trencaven amb els motlles establerts fins aleshores.

En declaracions al *Línia*, l'exdiputat de la CUP David Fernández explica que quan la seva formació va arribar al Parlament el 2012 hi havia gent que, en veure com vestia, li deia que "per fi algú s'assemblava a ells". "No va ser una decisió tàctica. Simplement érem iguals a dins del Parlament que a

fora", afirma. Sigui com sigui, la seva entrada a l'hemicicle no va deixar indiferent ningú. A més de la col·lecció de samarretes reivindicatives que el diputat va lluir durant gairebé quatre anys, i que va ser àmpliament comentada per la premsa, Fernández va rebre atacs de tota mena per la seva manera de vestir. La més notòria va ser la de la presidenta del Parlament Núria de Gispert, de Convergència i Unió, que en una entrevista va dir que "la dignitat de la institució" re-

queria "una formalitat diferent". Les seves crítiques van quedar en res, i fins i tot una experta en moda com Patricia Centeno va escriure un article ironitzant sobre el fet que de Gispert hagués aparegut disfressada de fada en una entrevista a *El País* el 2011 i ara parlés de decència.

Encara van ser més agressius els atacs d'alguns diaris espanyols. *La Razón*, per exemple, publicava l'article *David Fernández, la estètica de lo feo*. "Es van dir barra-

La moda com a arma

● Més enllà de comunicar una filiació o una ideologia política, l'estètica és utilitzada sovint pels rivals com a arma llancívola. En aquest sentit, són les dones les que pitjor ho tenen. "Sempre som jutjades pel nostre aspecte físic. És part d'aquest patriarcat que s'exerceix sobre els cossos", considera l'experta en moda Marta Portnou. "Una manera d'atacar una dona és a través del físic, per anul·lar-la i afeblir-la", afegeix.

No cal anar gaire lluny en el temps per trobar exemples del que explica. El passat mes de setembre, després

cabassos. Inés Arrimadas va ser vexada per l'expolític del PP Miguel Ángel Rodríguez quan en un tuit va afirmar que la de Ciutadans era "físicament atractiva com a femella jove". Tant ella com una altra política catalana, Anna Gabriel, van ser el blanc d'atacs masculistes per la seva condició física durant l'època del procés. De la diputada de la CUP es parlava del serrell "tallat a dretal" i es qüestionava la seva higiene. Alhora, quan va canviar d'estil, va convertir-se en tota una celebritat. La mateixa Ada Colau també ha aparegut a la premsa recentment

Yolanda Díaz, Inés Arrimadas, Anna Gabriel, Ada Colau, Aina Vidal... Els atacs contra les dones pel seu aspecte físic són comuns a la vida política

que la líder de Sumar Yolanda Díaz criticà Felipe González per la seva postura en contra de l'amnistia, Alfonso Guerra, que va ser vicepresident amb el PSOE, va donar a entendre que les paraules de Díaz no tenien valor perquè havien estat dites en el temps "entre una perruqueria i una altra". Portnou es mostra indignada amb aquest comentari masculista i considera que Guerra "mai s'hauria atrevit a dir el mateix d'un senyor". "Ningú riuria si a un home li diguessin que passa massa hores al barber", lamenta l'experta.

Els atacs contra les dones pel seu físic transcendeixen els colors polítics. A Catalunya en tenim exemples a

pel seu canvi de look. És, sens dubte, una manera d'analitzar les polítiques segons un prisma molt diferent del que s'utilitza amb els seus companys homes. La seva vàlua intel·lectual passa per darrere de la seva condició estètica. Només un home ha fet córrer tanta tinta: Pablo Iglesias quan es va tallar la cua.

En resum, comentar com van o deixen d'anar les polítiques és ben freqüent. Aina Vidal explica, en declaracions a *Línia*, que els seus tatuatges sovint generen comentaris. "M'han arribat a demanar que me'ls tapi i hi ha qui m'ha dit que són indecorosos i de polígonera", diu la diputada barcelonina dels comuns.

bassades, però no ens van afectar, perquè ens van ratificar com la veu de la gent normal", diu Fernández. Així mateix, els atacs confirmaven les tesis dels anticapitalistes en un altre sentit. La seva manera de vestir molestava "uns pocs que anaven amb *trajo*" i que, a ulls de Fernández, eren responsables de "la corrupció i la riquesa desigual".

Fernández va ser, probablement, un dels primers a tot l'Estat a trencar amb les estrictes normes estètiques que havien regit la política. Més tard, Pablo Iglesias i la seva cua, Alberto Rodríguez i les seves rastes, Carolina Bescansa alletant el seu fill al Congrés dels Diputats, dandis com Antonio Baños o Juli Fernández o Anna Gabriel amb el serrell més comentat de la història de la política van trobar una esclata a l'estètica grisa de sempre.

LA DARRERA FRONTERA

Pentinats, roba més lluminosa, camisetes... Sembla que avui els polítics tenen més llibertat per anar com volen. Amb tot, hi ha una barrera que encara no s'acaba de superar: els tatuatges. "Els polítics que en porten no en fan ostentació, perquè els tatuatges sempre han tingut una connotació negativa", afirma Portnou.

"A la Xina sempre van ser una manera de marcar les persones que havien comès crims, i la religió cristiana els tenia com una cosa prohibida", diu per afegir que també s'han relacionat amb "els joves, la rebel·lia, les bandes de carrer i les drogues".

Això resulta sorprenent perquè, segons l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia, un de cada tres ciutadans menors de 40 anys a l'Estat porta tatuatges. "Com que tot s'ha democratitzat i qualsevol senyora *pija* de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat, ja no és el que era abans, però tot i això els polítics tenen tanta por de ser jutjats que amaguen els seus tatuatges", afirma Portnou.

És per tot això que des del *Línia* hem preguntat a diferents polítics que porten tatuatges per què en duen i si això té algun pes en la seva feina. L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, dels comuns, per exemple, ja no sap ni quants en porta. "Arriba un moment que els deixes de comptar", diu per afegir que "cada un té una història". Mijoler està molt orgullós de lluir un cos ple de tinta, però reconeix que encara es jutja les persones "més per la seva aparença que per la feina que fan". "Estar compro-

"Qualsevol senyora 'pija' de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat. Tot i això, els polítics els amaguen", diu l'experta i assessora d'imatge Marta Portnou

"A la política encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista", afirma l'exdiputat de la CUP David Fernández, que va ser dels primers a trencar els cànons

mesos amb el reconeixement de la diversitat i la pluralitat de la nostra societat passa per revisar aquest estereotip", argumenta.

La seva companya de partit i diputada al Congrés Aina Vidal en té cinc. "El més important me'l vaig fer fa tres anys, just després de superar el càncer", relata. És un prisma de llum en forma de triangle que uneix dues de les seves passions: *Star Wars* i la fotografia. També porta una nota musical darrere l'orella, una tortuga amb una oreneta a la closca en homenatge a un conte de Cortázar, un tuca dedicat a la seva família i una rosa dels vents que es va fer amb la seva millor amiga. Vidal afirma que els seus tatuatges han suscitat comentaris no sempre positius. Així mateix, diu que, "malgrat que alguns s'esforcen a tapar-se'ls, hi ha moltíssims diputats que en porten".

Altres polítics com l'exalcalde de Sabadell i diputat d'ERC Juli Fernández tenen tatuatges més discrets. Ell en porta cinc que s'ha fet en moments rellevants, com quan el van elegir diputat. "Em vaig tatuar *No pasaran!*", recorda. A ell mai li han dit res per portar tatuatges.

En la mateixa línia, la regidora d'ERC a Barcelona Elisenda

Alamany porta una papallona al canell. Segons confessa, mai li ha generat problemes i se'l va fer el 2013 "després d'un canvi personal". En aquest sentit, considera que si els tatuatges encara tenen mala fama en política és perquè hi ha un component generacional. "Les persones d'entre 50 i 60 anys estan sobrerrepresentades al Parlament respecte a la societat catalana", afirma. És per això que els tatuatges en política, segons el seu parer, no estan normalitzats.

Una altra fotografia molt diferent de la del 1978 ens parla d'aquesta manca de normalitat. En aquest cas es va fer el 17 de juny del 2023, després de la investidura de Jaume Collboni com a alcalde de Barcelona. Ara sí, per fortuna, hi ha més dones a la imatge. Malgrat tot, com en aquella foto del 1978, les corbates, les jaquetes i els pentinats clenxinats hi predominen. Pots ser que té raó David Fernández quan afirma que a la política "encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Treballadors del parc natural de la Serralada de Marina han detectat un llop al terme municipal de Santa Coloma. Els agents rurals expliquen que no "està assentat a la zona" i que pot ser un dels quatre que ja hi ha identificats a Catalunya.

Una vida de lluita per Santa Coloma

- » Josep Pitarque, activista colomenc, rep el premi Boada al Ciutadà de Santa Coloma
- » Creador de Gramanet TV, participa i documenta des de fa anys els moviments socials

GUARDÓ ▶ El colomenc Josep Pitarque rebia el passat 28 d'octubre una nova distinció a la seva ciutat després d'una vida dedicada a la lluita social. En aquest cas va ser el reconeixement al Ciutadà de Santa Coloma en el marc dels premis Boada organitzats per Esquerra Republicana, i que enguany han celebrat la seva tercera edició. "A certa edat ens agrada sentir-nos estimats. Vaig estar amb companys amb els quals he lluitat molts anys. Aquesta vegada m'ha tocat a mi, però el premi podria haver estat per qualsevol d'ells", explica Pitarque a *Línia Nord*.

CONSCIÈNCIA DE CLASSE

L'any 1962 el colomenc deixa l'escola per treballar. Amb catorze anys comença a col·laborar amb la Festa Major del barri del Raval de Santa Coloma, on es rela-

ciona amb altres persones del barri amb motivacions per millorar la societat. "Vaig coincidir amb represaliats polítics, gent que havia lluitat durant molts anys i volien canviar el món. Vaig pensar, per què jo no? I a poc a poc, vas adquirint consciència de classe", recorda l'activista.

DESTERRAMENT

La implicació de Pitarque per aconseguir una Santa Coloma millor el va posar en situacions complicades. Tant és així que un funcionari de l'Ajuntament de Barcelona el va denunciar, el 1976, per un delictes d'injúries per haver-li dit *cuervo subastero*. Des de Madrid es va dictar sentència de desterrament al colomenc a 100 quilòmetres del seu domicili.

L'inici d'aquest conflicte va començar amb la lluita per evitar el desnonament d'una família

Pitarque (al centre) amb el Premi Boada i documentant un acte per Gramanet TV. Fotos cedides

de Santa Coloma. Finalment, el 1986 va prosperar la petició d'indult de l'Ajuntament de Santa Coloma per Pitarque, que va patir aquest cas durant 20 anys, fins i tot després de l'indult. "Ho vaig viure amb angoixa. Imagina't que et desterrin per defensar una família. Volien castigar el moviment de defensa de l'habitatge", assegura Pitarque.

UNA CIUTAT CANVIADA

L'activista fa la vista enrere i assegura que els canvis viscuts a Santa Coloma "li agraden molt". "Veníem del no res. No hi havia ni llum, ni desaigues ni ambulatori", diu Pitarque. Retreu a l'Ajuntament, però, que "no es tingui en compte" les entitats i les associacions per prendre decisions que afecten tots els colomencs.

GRAMANET TV

Fa 15 anys Pitarque va decidir crear *Gramanet TV*, una pàgina web on documenta la història i l'actualitat dels moviments socials de Santa Coloma. "Les persones morien i ningú deixava constància de les mogudes ciutadanes. D'aquesta manera, queden registrades les històries i els actors de la lluita pels drets", conclou.

Nadal | L'encesa dels llums de Nadal, l'1 de desembre

L'1 de desembre a les 17:30 hores tindrà lloc l'encesa dels llums de Nadal a Sant Adrià. Enguany, com a novetat, s'han ampliat les vies on s'instal·larà l'enllumenat, que arribarà a Rambleta, Torrassa, Antonio Machado i Pessebre Vivent.

Sant Adrià

Sant Adrià i el problema amb les plantacions de marihuana

DROGUES ▶ Sant Adrià suma un nou cas d'intervenció policial relacionada amb la marihuana. És la segona que es produeix en una nau del municipi en l'últim mes. Però el problema amb els estupefaents ve de llarg. Sense anar més lluny, segons *La Vanguardia*, entre l'11 d'abril i el 19 de juliol de 2023, només els Mossos d'Esquadra van fer 27 entrades judicials en pisos dedicats a la plantació de marihuana a la Mina.

El passat dijous 26 d'octubre els Mossos desmantellaven una nau al polígon Montsolís de Sant Adrià amb més de 900 plantes de marihuana. Els agents van detectar que en una nau industrial podria haver-hi una plantació interior. A més, la companyia elèctrica també va advertir que el consum d'aquella nau era molt elevat. Amb autorització judicial, els Mossos van escorcollar la nau i van localitzar 975 plantes. A més, van detenir dos homes quan fugien pels terrats de les naus adjacents. Els homes, de 28 i 30 anys, van que-

Imatge d'una plantació desmantellada al juliol. Foto: Mossos d'Esquadra

dar detinguts per un delictes contra la salut pública, defraudació de fluid elèctric i resistència i desobediència als agents.

4.000 PLANTES EN DUES NAUS

Un cas que se suma al del passat 20 de setembre, dia en què es va desmantellar una nau amb més de 3.000 plantes. Els Mossos van cal-

cular que aquesta plantació hagués aportat un rendiment econòmic d'uns 130.000 euros anuals.

L'alcaldeessa de Sant Adrià, Filo Cañete, ha manifestat en diferents ocasions la necessitat de més seguretat. "La pressió policial és fonamental per garantir la seguretat i l'ordre públic", va assegurar Cañete sobre aquests casos.

Imatge de la presentació de la campanya de micromecenatge. Foto cedida

L'Entesa per un parc litoral vol recaptar ara 15.000 euros

URBANISME ▶ La campanya de micromecenatge iniciada per l'Entesa per un gran parc litoral al Besòs per finançar el contenció per aturar el pla urbanístic de les Tres Xemeneies va pel bon camí.

Fa dues setmanes l'organització de la iniciativa confirmava que havien superat l'objectiu mínim que es van marcar de 7.500 euros. Acabats aquests primers 40 dies, 175 cofinancadors havien aportat la seva donació. Actualment, amb una trentena de dies al davant per aconseguir la xifra

òptima de 15.000 euros, al tancament d'aquesta edició la xifra recaptada ja era de 10.300 euros, amb la participació de 183 cofinancadors. Recordem que les persones interessades a col·laborar amb la causa disposen de fins a 16 opcions amb diferents quantitats econòmiques per aportar i amb una gran varietat d'obsequis i recompenses. La quantitat més aportada són 50 euros (35 vegades) i destaquen l'aportació de 500 euros (1), 300 euros (1) i la de 250 euros.

Montgat i el primer túnel ferroviari

» Enguany s'han complert 175 anys del primer trajecte ferroviari a la península, Barcelona-Mataró
 » Montgat va ser protagonista per ser una de les parades del tren i per tenir el primer túnel ferroviari

MOBILITAT ▶ El 28 d'octubre de 1848 sortia de l'avinguda Doctor Aiguader de Barcelona el primer tren de la línia ferroviària Barcelona-Mataró, que suposava l'arribada a la península Ibèrica d'aquest mitjà de transport. La inauguració va suscitar gran expectació. De fet, el primer viatge va aplegar milers de persones per presenciar la sortida del tren i no hi va faltar cap autoritat, ni local ni estatal. Dijous passat es complien 175 anys d'aquesta efemèride que facilitaria la mobilitat a milers de persones, entre elles els habitants de Montgat i també de ciutats com Badalona. El tren parava als dos llocs.

MIQUEL BIADA, L'IMPULSOR

El mataroní Miquel Biada va ser l'artífex de l'arribada del ferrocarril a la península Ibèrica. Resident a l'Havana, va veure com el 1837 es va inaugurar el tram l'Havana-Bejucal i va decidir que havia d'importar aquest mitjà de transport.

Es va proposar com a viatge inaugural el Barcelona-Mataró i anys després va poder-ho complir. El grup d'inversors inicials del projecte van encarregar, el 1844, els plànols a l'arquitecte anglès Joseph Locke.

No seria fins al 18 de juny de 1847 quan el capatàs Robson, de l'empresa anglesa Mackenzie&Brassey, arribaria a Barcelona per dirigir les obres sota les instruccions de William Locke, el net de Joseph Locke. A Anglaterra es va comprar la maquinària, que constava de quatre locomotores i també de 62 carruatges, 30 de primera classe i 30 de segona, a més de dos de luxe. També es van adquirir 32 vagons més, 18 per a tercera classe, 12 per mercaderies i dos per objectes voluminosos.

MONTGAT, PROTAGONISTA

I que hi té a veure Montgat en aquesta història, més enllà de ser una de les parades del trajecte? Doncs va suposar una de les difi-

El túnel de Montgat, l'abans i l'ara. Fotos: Ajuntament de Montgat i Arxiu

cultats de la construcció de les vies i, alhora, esdevindria una localitat pionera en la indústria ferroviària per una construcció.

El Turó de Montgat representava un problema per posar les vies, ja que feia que quedessin molt a prop de la costa. Per aquest motiu, es va decidir foradar la muntanya, convertint així aquest

túnel ferroviari en el primer de l'estat espanyol. L'obra, que va ser de les més importants amb la del pont sobre el Besòs, va costar 62.500 duros, l'equivalent a 1.875 euros, i tenia una llargada de 139 metres, una amplada de 7,52 i una alçada de 6,69. Una perforació que es va enllestir 8 d'octubre de 1948 i que, més tard, s'eixamplaria.

ORIGEN DE LES ESTACIONS

La primera estació de Montgat va ser un edifici senzill situat a les Mallorquines que ràpidament va quedar petit. El 1902 va aprovar-se el projecte de la nova estació, situada al costat de l'antiga. L'actual baixador de Montgat Nord, antic Montsolís, va construir-se el juliol de 1949.

525 mitjans associats

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

www.amic.media

Llarga vida al 'tengui, falti'

» El Museu Olímpic i de l'Esport acull la segona trobada de col·leccionistes, ara sobre cromos de futbol
 » "Realment col·leccionar cromos et regala molts i molts moments compartits", celebra l'Albert Pla

Toni Delgado
BARCELONA

"T'has fixat que hi ha persones que somriuen amb els ulls?", em pregunta l'Albert Pla (1941), mentre em somriu amb la mirada. Li encanta transmetre la seva energia amb una abraçada i conversar amb pausa. Seria un bon narrador de documentals: "De petit esperava amb candeletes que sortís el sobre amb el cromo de la meva primera col·lecció. Aquest àlbum n'és una còpia, tinc l'original a casa. Són 20 cromos del Barça de la temporada 1952-1953 i cada setmana n'apareixia un de nou i per ordre. Mai et sortia cap repetit".

Pot semblar que fos una col·lecció molt fàcil de completar, perquè, a més, l'Albert tenia reservat el seu tresor al quiosc, però no ho era. "Mai els podré agrair prou als pares, el Pere i la Maria, l'esforç que feien, perquè eren temps molt difícils. També col·leccionava els còmics de l'Inspector Dan. Eren dues despeses i havia de fer guardiola. Són col·leccions que m'han acompanyat fins als meus 82 anys i no les venc perquè formen part del meu camí", matisa, orgullós.

De seguida m'ensenya el seu àlbum del Mundial d'Espanya de 1982, el del Naranjito. Els cromos estan perfectament enganxats i Pla hi anava apuntant els resultats dels matxs de cada jornada d'un campionat que va coronar la Itàlia de Paolo Rossi. "Col·leccionar cromos et regala molts moments compartits, com quan algú et dona el cromo que et falta i tu li pots cor-

respondre amb els que tens repetits", celebra. Ara col·lecciona tapes de cava. En té unes 19.000.

Ens coneixem al Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, durant la segona trobada de col·leccionistes, aquest cop centrada en els cromos de futbol. Una reunió organitzada per la Fundació Barcelona Olímpica i l'Associació per a la Promoció del Col·leccionisme, més coneguda pel nom del seu butlletí, *El Troc*, i de la qual Pla n'és el vicepresident, i amb la col·laboració de Panini.

En Jordi Goñi és un bon amic de Pla i que, de petit, intercanviava cromos al mercat de Sant Antoni acompanyat del seu pare, el Sebastià. Ja de més gran, en Jordi va començar a col·laborar amb un servei d'informació juvenil i a col·leccionar adhesius d'aquesta temàtica. Goñi va crear l'Associació de Col·leccionistes d'Adhesius de Barcelona (ACAB), va cofundar l'Associació per a la Promoció del Col·leccionisme (ara n'és el secretari) i és un dels artífexs de la Federació Catalana d'Associacions de Col·leccionistes. L'objectiu és comú: promocionar i reivindicar el col·leccionisme, que és patrimoni.

"COL·LECCIONAR ÉS CULTURA" Goñi s'ha especialitzat a col·leccionar objectes que incloguin globus aerostàtics, com calendaris de butxaca, punts de llibre o monedes. "Col·leccionar és cultura, fer amistats, viatjar i un munt de coses més. Això sí, si vols reunir material d'una temàtica concreta, necessites molts diners o una nau industrial. Si t'especialitzes, en

L'Albert Pla amb part de la seva col·lecció de cromos. Foto: Toni Delgado

general, et caldrà menys espai i serà més viable", enraona.

"Sempre, i encara més quan la col·lecció creix molt, necessites tenir molt ben classificat i ordenat el material", intervé el Rossend Roig, vicepresident del Grup Vitolfilic de Barcelona, associació santsenca que reuneix col·leccionistes d'anells i litografies. Roig té més de 50.000 anells de tabac. Ha vingut amb el seu net, en Martí Nicolau Roig: "Intento ajudar el petit a trobar els cromos que li falten. Si puc fer pujar algú de la família al tren del col·leccionisme, ja és molt, perquè al jovent li costa molt col·leccionar".

Parlant de dificultats, al Ferran Prats li canvia la cara quan li pregunto pel cromo que més li ha costat trobar. Sospira mentre concreta que va ser un de Rubén Cano en

la seva etapa a l'Elche CF (1974-1976). Ara, per fi, es poden comprar els cromos de la Lliga i el Mundial femenins. "Quan l'estava començant, vaig rebre una pila de cromos. El premi per tenir el número 318", comparteix, mentre m'ensenya diverses llistes virtuals de diferents col·leccions. Una manera ràpida i menys romàntica de comprovar quants n'hi ha i quants te'n queden per col·leccionar.

En Ferran ajuda el seu germà Jordi Prats a anar completant el seu somni de tenir tots els àlbums de la Lliga des del 2000 fins ara. Gràcies a pàgines com *Cromos repes* o el mercat de Sant Antoni, només li falten els dels set primers anys. El Jordi no conserva cap cromo de la infància. "Bé, és possible que a les golfes de casa dels pares hi hagi els àlbums de

la Lliga 1982-1983 i 1983-1984. Em faria molta il·lusió que hi fossin...", desitja en veu alta. S'ha tornat a enamorar dels cromos gràcies al seu fill Mario, que ha heretat la seva passió pel futbol.

"No et pots imaginar com m'agrada obrir els sobres i encara més que em toquin cromos del Barça. Gaudeixo amb el 'tengui, falti' i veient jugar Pedri, que és tan jove i tan bo... Saps què? Trobo a faltar Messi, que, malauradament, d'aquí a pocs anys es retirarà...", confessa en Mario Prats.

"Quan era petit no teníem consoles ni mòbils, i els cromos, els Madelman i l'Scalextric eren gran part de les meves aficions. Ara m'encanta veure als cromos l'evolució dels dissenys i de les equipacions o el canvi d'aspecte dels futbolistes...", desenvolupa en Francesc Terrón, director de la Fundació Barcelona Olímpica i del Museu.

En Gabriel Riba és biòleg, però podria haver estat detectiu i dels bons. Des de fa anys viu al Perú, el país de naixement de la seva dona, la Milagros, la Mili. "Allà, per aquest cromo de Sotil es pagarien barbaritats. Hi ha molta més afició al col·leccionisme que aquí, tant de cromos com de joguines", assegura aquest entusiasta dels cromos i targetes dels Mundials de futbol.

"Gaudeixo dels cromos i de les coses que tinc i no em frustró per allò que em falti. És genial completar una col·lecció, però si no ho fas, no s'acaba el món, oi? Continues vivint tranquil·lament. És així o no és així?", em pregunta, convençut, Riba.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

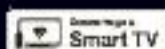
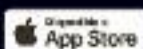
Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

BENVINGUTS, CONEGUTS I DESCONEGUTS

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu

No t'ho perdís

Foto: Guillem Roset/ACN

Marc Chagall

El Palau Martorell de Barcelona va inaugurar el passat 31 d'octubre l'exposició *Chagall. El color dels somnis*, que es podrà visitar fins al 24 de març del 2024. Es tracta d'un recull de 150 obres de l'artista Marc Chagall (actual Bielorrússia, 1887 – França, 1985), de les quals 25 no s'havien exposat mai a l'estat espanyol. La mostra toca diferents temes que van interessar al pintor, com les tradicions i ritus russos, l'espiritualitat, la literatura, el circ o la ciutat de París, entre altres aspectes. I, per descomptat, es reserva un espai a l'amor, el sentiment que, per a ell, donava sentit a la vida i al seu art.

Famosos

La *influencer* Laura Escanes (Barcelona, 1996) viu un moment agredolç. Agre, perquè la seva relació amb el cantant Álvaro de Luna s'ha acabat quan amb prou feines feia un any que havia començat. Dolç, perquè s'ha estrenat com a presentadora de televisió amb el nou programa *La Travessa*, de TV3. De fet, aquest sorprenent *reality* d'aventures s'ha publicat directament a la flamant plataforma de continguts digitals 3Cat, la gran aposta de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). El format conduït per Escanes compta amb la participació de vuit parelles que competeixen per ser els més ràpids a travessar els Pirineus des de la Vall d'Aran fins al Cap de Creus. La *influencer* (i ara també presentadora de televisió) està centrada en la seva carrera professional mentre tothom li pregunta pel seu nou ex.

La fitxa

QUI ÉS? LAURA ESCANES

ÉS FAMOSA PER...

Haver estat parella de Risto Mejide
Però s'ha construït una carrera pròpia com a 'influencer'

QUÈ HA FET?

Debutar com a presentadora de TV3
Amb el programa 'La Travessa', ja disponible a la plataforma 3Cat

A LES XARXES...

Parlen més de la ruptura amb Álvaro de Luna
L'estrena del 'reality' ha coincidit amb un sotrac sentimental

Llibres

No patiu per mi
Carme Junyent

L'última lliçó de la professora Junyent no va ser de llengua (tot i que també va ser de llengua), sinó de vida. Davant d'un diagnòstic mèdic que li retallava el futur a unes quantes setmanes, l'autora va decidir deixar-nos un comiat gormand. Per combatre la mort, per foragitar la pena, ens va assegurar a taula per brindar pels millors àpats de la seva vida.

Teatre

Love, love, love
Mike Bartlett

1967. El Kenneth i la Sandra, dos joves i guapos somiadors, estan convençuts que tot és possible. L'únic que necessiten és amor. Amb el temps, però, deixaran de ser tan joves i tan guapos. Tindran hipoteques i fills que un dia es faran grans i passaran comptes amb el món que han heretat, un món que sembla ensorrar-se.
A la sala Villarroel de Barcelona.

Música

Lugar paraíso
Nil Moliner

Nil Moliner va publicar el passat 27 d'octubre el seu tercer àlbum d'estudi, *Lugar paraíso* (Warner Music Spain). El cantant de Sant Feliu de Llobregat ha aplegat en aquest nou disc un total de catorze cançons, entre les quals n'hi ha una en català. Es tracta de *Quan no siguis a prop*, que Moliner interpreta juntament amb el cantant d'Els Pets, Lluís Gavaldà.

Pelis i sèries

O corno
Jaione Camborda

Illa d'Arousa. 1971. La Maria es guanya la vida recollint marisc, tot i que també és coneguda a l'illa per ajudar altres dones durant el part. Arran d'un succés inesperat, es veu obligada a fugir i emprèn un perillós viatge que la farà lluitar per sobreviure. Buscant la llibertat, la Maria decideix travessar la frontera per una de les rutes de contraban entre Galícia i Portugal.

ESTILS DE VIDA

La tardor agreuja els casos d'insomni

Foto: Freepik

NEUROLOGIA

La disminució d'hores solars, la tornada a la rutina i els canvis en el ritme de vida ens provoquen alteracions del son. La més freqüent de totes és l'insomni, que afecta especialment durant la tardor a prop d'un 30% de la població, segons la majoria d'estudis. Però aquest trastorn no ens causa només malestar a l'hora d'anar a dormir. Les conseqüències van molt més enllà: des del cansament, la disminució del rendiment intel·lectual o el mal de cap, signes evidents de la manca de descans, fins a l'augment de la irritabilitat, la dificultat per concentrar-se o l'augment del risc cardiovascular, que són conseqüències potser indirectes, però també originades per l'insomni.

Un cop canviï l'horari i el nostre cos s'adapti a les rutines és probable que millori la situació, però mentrestant és important fixar una pauta que ens permetin cuidar la higiene del son i descansar correctament. Algunes són prou conegudes, com no prendre cafè o alcohol al vespre, fer un sopar lleuger o anar a dormir sempre a la mateixa hora. D'altres són més difícils de complir, com la necessitat de tancar el telèfon mòbil com a mínim una hora abans d'estirar-nos al llit.

Les claus

EXCITANTS

El cafè, el te, l'alcohol i el tabac són substàncies excitants que no hem de consumir des de l'hora de dinar

REGULARITAT

El son es pot educar, però cal mantenir horaris regulars i acostumar el cos a adormir-se a una hora concreta

DIGESTIÓ

El sopar ha de ser sempre lleuger, però cal pair-lo bé, com a mínim durant dues hores abans d'anar a dormir

MÒBILS

Les xarxes socials també són excitants, per això cal tancar el dispositiu mòbil per poder relaxar-nos i agafar el son

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció
d'animals i plantes
de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

MERCAT

Dies 3, 4 i 5 de novembre

~~~~~

Plaça de la Vila

IBEROROMÀ

Ajuntament
de Santa Coloma
de Gramenet

Santa Coloma
és vida!

